

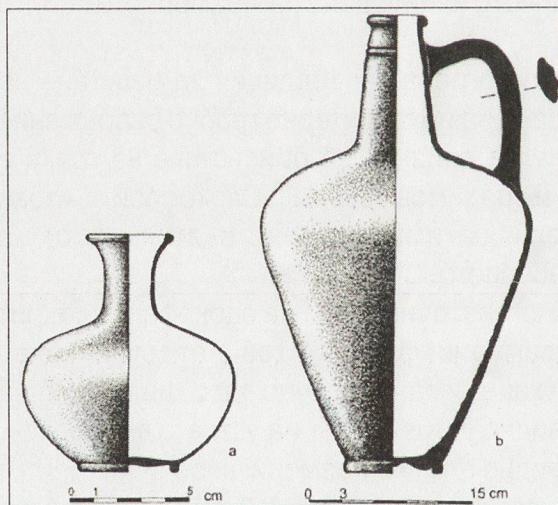
като балсамарий, открит при разкопки в източния некропол на Марцианопол в детски гроб (Минчев/Георгиев 1979, 104-105, табл. XI₂). Съдът е датиран III в. по аналогия с такъв съд, открит в Томи (Констанца). Подобен стъклен съд е открит в погребение в саркофаг - Западен некропол на Филипопол и датиран II век (Танкова, 1978 106, обр. 4). В прегледа за стъклени съдове от България от периода I-III в. А. Чолакова определя този тип съдове като флаукони и характерни за II в. (Чолакова 2006, 228-230, обр. VI, 11). Подобна бутилка Ружич датира в периода от края на II в. до началото на V век. (Ruzic B, tip I/4b, 83).

Глинена стомна. От външната страна на саркофага от изток е разчистена глинена стомна - изработена от глина с примес на много дребни кварцови частици, с охраво-керемиден цвят след изпичането. Има биконична форма на тялото с издължена добра част, конусовидна шийка, завършваща с удебелен и профилиран ръб на устието. Дъното е конкавно, с ниско пръстеновидно столче. Дръжката започва под ръба на устието и достига до долната част на рамената. Дръжката е с елипсовидно сечение, надлъжно канелирана. На мястото където е захваната за шийката, има украса от два хоризонтални канелюра. Размери: височина – 43,2 см; диаметър на устието – 5,4 см; диаметър на тялото – 25,6 см; диаметър на дъното – 9 см.

Аналогии: Глинената стомна е съд, широко разпространен през римската епоха и откриван често в погребения I-III в. (Кънчев/Кънчева-Русева 1996, 19 и цит. там лит.).

Най-близки паралели със стомна от гроб с изгаряне № 7, от надгробна могила край с. Любенец, Новозагорско, датиран II век (Игнатов/Велков, 2009, 110, табл. LIII), стомни от гробове с №, № 17, 19, 22-23, 35 от могилния некропол в гр. Сливен (Ковачев 2009, 9, табл. VI, VIII, IX, XIII) от края на II - началото на III век сл. Хр.

Саркофагът е използван вторично и не е отварян след второто погребение. Прави

Обр. 8 а. Стъклен флаукон; б. Глинена стомна